

[Brøndsted]

udstrækning. Det vil også på langt sigt gøre det lettere, når man skal ud og beskæftige sig med det fag, man omskoler sig til.

På arbejdsmarkedet må vi altså sørge for, at der er forståelse for deres problemer, og at der er hjælpemidler til, at de kan komme ind i det, men de må hurtigst muligt lære at klare sig på arbejdspladsen på det danske sprog.

Grethe Fenger Møller (KF):

Efter at folketinget nu i mange timer har diskuteret indvandrernes forhold og problemer, synes jeg ikke, der er grund til at sige så meget i denne debat, men det er selvfølgelig klart, at der ikke må diskrimineres mod indvandlerne på arbejdsmarkedet.

For så vidt angår det konkrete indhold i dette forslag, har arbejdsministeren allerede været inde på, at der i punkt 1 er tale om en misforståelse. Der bliver ikke stillet krav om, at der skal være visse sprogfærdigheder for at få ret til at oppebære dagpenge.

For så vidt angår spørgsmålet om oprettelse af sikkerhedskurser specielt for indvandre-re er det klart, at det er vigtigt, at indvandlerne har et grundigt kendskab til, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer, hvilke vilkår der er, hvilke regler der er, og såfremt indvandlerne ikke forstår dansk, ja, så kan man måske sige, det er rimeligt, at disse informationer foregår på deres eget sprog, men det ville måske være hensigtsmæssigt, om der på anden måde var så meget danskundervisning, at indvandlerne også kunne deltage i de kurser, der er for danske lønmodtagere i øvrigt.

Jeg kan ikke tilslutte mig forslaget om, at vi skal lave et system, hvorefter vi har faglige kurser på en lang række områder, der er specielle for indvandrere, på deres eget sprog. Jeg vil tro, at man kan komme i den situation, at man i stedet for at hjælpe indvandlerne kommer til at isolere dem. Jeg mener, at det afgørende må være, at man hjælper indvandlerne til at kunne fungere på det danske arbejdsmarked, ikke som en særlig gruppe, men på lige fod og sammen med øvrige danske lønmodtagere.

Lawaetz (FP):

Jeg har med nogen interesse lyttet til det, der er sagt i løbet af dagen. Interessen er måske begrænset, for jeg synes nok, man i da-

gens løb ved de mange forskellige debatter er kommet noget ud på overdrevet.

Nu var arbejdsministeren meget elskværdig. Når arbejdsministeren forelægger noget – det gælder også visse partier – så er der gerne en økonomisk beregning med. Det vil nok være en uforkammethed at spørge VS, hvad hele den forestilling koster. Men jeg har f. eks. hørt, at der undervises på 20 fremmede sprog i København. Det vil man nu bringe længere ud, idet man forestiller sig vejledning, ekstra kurser og specialuddannelse på 20 forskellige sprog. Nu ved jeg godt, at det ikke interesserer hr. Steen Folke og hr. Wilhjelm, hvad det overhovedet koster, og at de derfor ikke er interesseret i at høre på det eneste parti, der bringer noget så prosaisk på bane, om det lille land har råd til det med de 20 sprog.

Der var en lille ting, der interesserede mig. Hr. Wilhjelm ville også have tolke ude i fagforeningerne. Det må jo være noget, som LO skal betale. Jeg ved ikke, om man har spurgt dernede, men skal vi have tolke på alle fagforeningskontorerne, så er vi altså ude, hvor vi overhovedet ikke kan bunde.

Mit hovedindtryk af, hvad jeg har hørt i dag, er, at der faktisk er mange steder, hvor man aldeles ikke kan bunde. Bl. a. må det jo betyde, at vi skal have en hel masse nye ind i landet, for hvor får vi disse måske 1.000 fremmedsprogede lærere, som kan undervise på mærkelige sprog, og som vil følge med rundt til alle de specialkurser? Hvor får vi andre 1.000 tolke fra til at sidde ude omkring på fagforeningskontorer osv.?

Det er kedeligt at måtte dryppe lidt malurt i bægeret, for der er mange, der – i hvert fald delvis – har tilsluttet sig. Hr. Steen Folke udtrykte sin tilfredshed med, at partierne havde modtaget forslaget venligt, og selv hr. Brøndsted fra venstre var forholdsvis venlig. Derfor er det sørgeligt at komme herop, når vi nu skal til at gå hjem, og sige, at det hele nærmer sig en gang fantasi. Det nærmer sig, set med mine øjne – undskyld, hr. Wilhjelm – en slags paradedforestilling, fordi det er så fantasifuldt, at man ikke kan drømme om, at en brøkdæl af det nogen sinde gennemføres i virkeligheden.

Kort og godt, så skal de mennesker, der kommer til Danmark, først og fremmest lære dansk, og det må jo være muligt. Nogle vil bekræfte, at der er noget, der hedder et in-